

РЕШЕНИЕ

№ 1420

гр. Плевен, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дияна Ат. Николова

при участието на секретаря Габриела Ст. Василева
като разгледа докладваното от Дияна Ат. Николова Гражданско дело № 20224430104966 по описа за 2022 година

Делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от П.Д.И. с ЕГН *****, чрез пълномощника й адв. Н. Х. Х., съдебен адрес: *** против "БНП Париба Пърсънъл Файненс СА - клон България КЧТ" ЕАД, с ЕИК ***, представляван от Д.Т.Д., седалище и адрес на управление: град София, ж.к. „Младост 4“, Бизнеспарк София, бл. 14, в която се твърди следното : ищцата е страна - кредитополучател по сключен на 19.02.2009г. договор за потребителски паричен кредит PLUS-01352427 за сумата от 5 000 лева с "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД, с ЕИК **. Размерът на отпуснатия кредит на стойност 5 000 лева се удостоверява както от заверката на банковата й сметка с посочената сума в деня на сключване на договора, така и от изричната разпоредба на чл.2 от него. По силата на посочената клауза размерът на предоставения заем е равен на сумата, посочена в поле "размер на заема".

Въпреки горното, в поле "общ размер на кредита" заемотателят е посочил по-висока сума от действително предоставената за временно възмездно ползване, а именно сумата от 6 054.20 лева, която е с 1 054.20 лева по-висока от стойността на подлежащата на връщане главница. По-високият общ размер на кредита на стойност 6 054.20 лева е заложен от заемотателя и при формирането на описания в договора погасителен план, от съдържанието на който се установява, че предмет на връщане от страна на заемателя освен сумата по получения кредит в размер на 5 000 лева, е и сумата от 1054.20 лева, макар същата да не е предоставена за ползване от заемотателя. Въпреки това, тя участва във формирането на размера на месечните погасителни вноски като главница, видно от съдържанието на описания в договора погасителен план (колона 4 - оставаща главница и колона 7 - месечна вноска). Върху нея заемотателят калкулира и дължимата му се възнаградителна лихва, както

и разноските по управление на кредита. Този извод произтича и от клаузата на чл. 3 от сключения договор, според която "месечната погасителна вноска" от погасителния план съставлява изплащането на главницата по заема, ведно с надбавка, покриваща разноските на кредитора и определена добавка, съставляваща печалбата на кредитора.

По правната си същност договорът за заем е реален договор, т.е. правните последици от сключването му в патримониума и на двете страни настъпват от датата на предаването на предоставената за временно възмездно ползване сума. (арг. от разп. на 240, ал. 1 ЗЗД). С оглед реалния характер и естеството на договора за заем, на връщане съгласно изричната разп. на чл. 240, ал. 1 ЗЗД подлежи само заетата сума - в случая само сумата от 5 000 лева, върху чиито размер следва да бъде калкулирана както дължимата на заемотателя договорна (възнаградителна) лихва и разноските по отпускането и управлението на кредита. На посочените по-горе основания, заплащане от страна на заемателя на сума над реално предоставения заем от 5 000 лева, начисляването върху нея на договорна лихва, респ. на лихва за забава и разноси по управлението на кредита е недействително, поради противоречието на договора в тази му част с императивната норма на чл. 240 ЗЗД, по силата на която на връщане подлежат само заетите (предоставените в собственост на заемателя) пари или заместими вещи.

Твърди, че на основание чл.240 ЗЗД във вр. с чл.26, ал. 1 предл.1 ЗЗД договорът за паричен заем от 19.02.2009г. е нищожен в частта му относно посочения в него общ размер на кредита за сумата от 1 054.20 лева, представляваща разликата между реално предоставения кредит от 5 000 лева и посочения в договора общ размер на кредита на стойност 6 054.20 лева, който размер е заложен в уговорения между страните погасителен план. По силата на отразения в договора погасителен план, на връщане подлежи и сумата от 1054.20 лева, ведно с надбавка за възнаградителна лихва върху нея и разноси по управление на кредита, макар тази сума да не е предоставена от заемотателя в собственост на заемателя и ищцата никога да не е уведомявана от кредитора на какво основание същата подлежи на връщане при условията на сключения договор за кредит.

Относно вземанията за договорна лихва и за разноси по отпускането и управлението на кредита се излага следното : клаузата на чл. 3 от описания по-горе договор поражда задължението на кредитополучателя да заплати (върне) на кредитора отпуснатата в заем сума на равни месечни вносни, описани подробно в погасителния план - неразделна част от съдържанието на договора. От текста на цитираната разпоредба се установява, че посочените в погасителния план вносни включват както главницата по заема, така и надбавка, покриваща разноските на кредитора по подготовката и обслужването му, ведно с "определена надбавка, съставляваща печалбата на кредитора". Съгласно клаузата на чл.7 от договора, месечните погасителни вносни покриват компонентите на задължението, описани в чл.3 /главница, определена надбавка-печалба на кредитора и разноси по кредита/ в последователност: главница, надбавка по чл.3, обезщетение за забава по чл.5 и разноси по събиране на вземането. От текстовете на сключения между заемател и заемотолучател договор обаче не се установява нито конкретния размер на уговорената в полза на кредитора

възнаградителна {договорна лихва}, посочена в чл.3 общо като "определена надбавка, съставляваща печалбата на кредитора", нито точния размер на дължимите от заемателя разноси по отпускането и управлението на предоставения кредит. Липсата на посочен в договора конкретен размер на дължимата за периода на погасяване на кредита договорна лихва, прави обективно невъзможно за кредитополучателя да прецени каква е йената на отпуснатия кредит, респ. каква част от посочените в погасителния план равни месечни вноски отива за погасяване на главницата и каква част - за погасяване на дължимата на заемодателя възнаградителна лихва.

Наред с липсата на клаузи относно конкретния размер на договорната лихва, в договора липсват и конкретни разпоредби, установяващи размера на разходите по управление и отпускане на кредита, също подлежащи на възстановяване от страна на кредитополучателя и включени в размера на посочените в погасителния план равни месечни вноски. Липсата на конкретни разпоредби относно размера на договорната лихва, както и относно размера на подлежащите на възстановяване разходи по управлението на кредита (или поне на ясни и конкретни параметри, въз основа на които същите могат да бъдат точно определени), лишават кредитополучателя- ФЛ (потребител по смисъла на § 13 т. 1 от ДР на Закона за защита на потребителите - в сила към датата на сключване на процесния договор за заем) от обективни критерии, въз основа на които предварително да прецени условията по кредита, неговата икономическа рентабилност , както и произтичащите от сключването на договора за кредит финансови последици в собствената му правна сфера.

По арг. от разп. на чл. 6, ал. 3 от Закона за потребителски кредит (отм.) - в сила към датата на сключване на процесния договор за заем, размерът на възнаградителната лихва, на таксите, комисионите и другите разходи по кредита са съществен елемент от неговото съдържание. Съгласно нормата на чл.14 от него, при нарушаване на изискванията на чл. 6, договорът за потребителски кредит е недействителен, а при обявяването му за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, без да дължи лихва или други разходи по кредита.

Такава е и разглежданата хипотеза. От клаузите на чл. 3 и чл. 7 от сключения договор за потребителски кредит се установява, че в размера на дължимите от ищцата месечни погасителни вноски, описани в погасителния план, освен чистата стойност на отпуснатия кредит са включени и надбавки, представляващи:

- а) начислената от кредитора печалба (договорна лихва), както и
- б) надбавка, покриваща разходите на кредитора по подготовката и обслужването на заема;

В нито една от клаузите на договора не става ясно как се формират и определят като размер описаните по-горе надбавки обстоятелство, което фактически е лишило потребителя - заемополучател е нарушение на императивната норма на чл. 6, ал. 1 от Закона за потребителския кредит {отм.) от възможността да се уведоми за условията по него преди възникване на договорната връзка. Клаузите на чл. 3 и чл. 7 от договора, регламентиращи

съставните елементи на посочените в погасителния план равни месечни вноски, са толкова общи, неконкретни и неясни, че фактически се приравняват на липса на конкретно постигнати между страните договорености относно размера на договорната лихва и другите компоненти, включени в размера на описаната в погасителния план месечна погасителна вноска. Очертаните по-горе пороци на договора за кредит, водещи до неговата недействителност, не могат да бъдат преодоляни от наличните в съдържанието му данни за общия годишен процент на разходите и посочения в погасителния план общ брой и размер на месечните вноски по кредита. Това е така, тъй като поради липсата на каквато и да било информация от кредитора относно размера на договорната лихва на месечна или годишна база, както и относно стойността на дължимите от кредитополучателя разходи, за последния остава и напълно неясно как е формиран конкретният размер на месечната погасителна вноска и по-конкретно как се начислява определената от кредитора договорна лихва: само върху размера на отпуснатия кредит или и върху размера на дължимите надбавки за разходи по неговото управление; липсата на яснота относно размера на договорната лихва, както и относно размера на разходите по управление на кредита водят до неяснота и относно това начислява ли се или не договорна лихва и върху размера на дължимите от кредитополучателя равни месечни застрахователни премии, също включени в размера на месечната погасителна вноска съгласно изрично посоченото в клаузата на чл. 7, изр. 2 от договора. От там неясен за потребителя остава и въпросът относно конкретните условия на договора за кредит, тяхната икономическа рентабилност и конкретни финансови последици за правната му сфера.

Съгласно нормата на чл.12 от Закона за потребителския кредит (отм.), за договора за потребителски кредит (какъвто е и процесният договор) се прилагат разп. на чл.143-148 на Закона за защита на потребителите. Ето защо, когато клаузите от договора за потребителски кредит са неясни и неразбираеми или са формулирани по начин, който (в случая) прави обективно невъзможно установяването на конкретния размер както на договорната лихва, така и на разноските по отпускане и управление на кредита, включени в месечните погасителни вноски от погасителния план, същите са неравноправни, а от там и нищожни, поради сключването им в нарушение на гарантираните от разп. на чл. 143, ал. 1 ЗЗП принципи на справедливост и добросъвестност в гражданските отношения, [арг. от нормата на чл. 146, ал. 1 ЗЗП във с чл. 143, ал. 1 ЗЗП)

Преди сключването на процесния договор за кредит единствените ясни и предварително известни на кредитополучателя условия по кредита, за които при подписването му същият е изразил недвусмисленото си съгласие, са тези относно чистата стойност на отпуснатия кредит, подлежащ на връщане (в размер на общо 5 000 лева), както и относно дължимата лихва за забава, в случай на неточно изпълнение на задължението за плащане (арг. от клаузата на чл. 5 от договора). Във всички останали свои части процесният договор за кредит е недействителен като сключен в противоречие с императивни норми на закона (чл. 6 във вр. с чл. 14 от Закона за потребителския кредит - отм.), както и на основни принципи на гражданските отношения, регламентирани в ЗЗП и подробно анализирани по-

горе. Поради това, по отношение на него на общо основание са приложими последиците на чл. 14, ал. 2 от Закона за потребителския кредит (отм.), по силата на който, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва и други разходи по него.

Твърди се, че в периода 15.09.2009-30.07.2014 във връзка с погасяването на предоставената в заем сума от 5 000 лева ищцата внася общо 2 148.37 лева по сметка на заемотателя.

На 09.10.2012г. по реда на чл. 410 ГПК е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 3578 по ч.гр. дело № 5649/2012г. по описа на РС -Плевен, 9-ти граждански състав. На 17.11.2015г. - 3 години след датата на издаване на заповедта за изпълнение в полза на кредитора е издаден и изпълнителен лист за сумите, посочени в заповедта за изпълнение, а именно:

- сумата от 5 561.84 лева - главница - въпреки, че видно от изложените по-горе обстоятелства размерът на отпуснатия от заемотателя кредит възлиза на сумата от общо 5000 лева и въпреки, че към датата на издаването на заповедта за изпълнение и изпълнителния лист ищцата е заплатила извънсъдебно на кредитора сумата от 1 948.37 лева, неизвестна част от която (с оглед съдържанието на оспорения договор за заем) съгласно описаното в чл. 7 и погасителния план е следвало да бъде отнесена за погасяване на получената по кредита главница;

- сумата от 4 499. 52 лева - договорна лихва - без посочен в договора определен или определяем размер и без данни в заповедта за изпълнение за периода, за който същата е калкулирана от заемотателя на посочената по-горе стойност;

- сумата от 1 365.16 лева - мораторна лихва за периода 14.05.2010 до 26.09.2012, както и мораторната лихва от датата на подаване на заявлението {08.10.2012г.) до изплащане на вземането

- сумата от 328.53 лева - разноси в заповедното производство

Общ размер на вземането по изпълнителния лист: 11755.05 лева.

От приложената заповед за изпълнение се установява също, че с издадения въз основа на нея изпълнителен лист кредиторът се е снабдил едва на 24.10.2016г. или 11 месеца след неговото издаване.

През м. декември 2016г. по описа на ЧСИ Татяна Кирилова, вписана под № 815 в регистъра на камарата на ЧСИ, е образувано изпълнително дело № 201668150401589. Видно от съдържанието на поканата за доброволно изпълнение с изх. N9 61434/27.12.2016г. към 27.12.2016г. общият размер на претендираната от кредитора Б"НП Париба Пърсънъл Файненсин" ЕАД сума възлиза на сумата от 15 991.29 лева и се разпределя по пера, както следва:

- сумата от 5 561.84 лева - главница

- сумата от 6 193.21 лева - договорна лихва

- сумата от 2 386.83 лева - мораторна лихва за периода 14.05.2010 - 27.12.2016;
- сумата от 1849.41 - разноси в изпълнителното производство;

Със запорно съобщение с изх. № 61435/ 27.12.2016г. по горното изпълнително дело ищцата е уведомена за наложения от ЧСИ Кирилова запор върху трудовото ѝ възнаграждение, дължимо от работодателя "МБАЛ Света Марина - Плевен" ООД с ЕИК ***. Удръжки от вземанията на ищцата към нейния работодател се извършват ежемесечно без прекъсване, считано от м. януари 2017г. до настоящия момент. Видно от издадената от ЧСИ справка до датата на издаване на справката (16.03.2022г.) ищцата е погасила по вземането на кредитора сума в размер на общо 10 787.01 лева - главница, договорна лихва и лихва за забава.

С оглед последиците на чл. 14, ал. 2 от Закона за потребителския кредит (отм.), приложими по отношение на процесния договор за заем, общият размер на дължимото от П.Д.И. задължение към 16.03.2022г. възлиза на сумата от 9 410.72 лева, от които:

- сумата от 5 000 лева - главница, представляваща чистата на стойност на отпуснатия кредит и - сумата от 4 410.72 лева - мораторна лихва върху подлежащата на връщане главница, начислена за периода 14.05.2010г. - 16.03.2022г.

Към настоящия момент ищцата е заплатила в патримониума на кредитора сума на обща стойност 12 935.37 лева, от която:

- сумата от 2 148.37 лева - по извънсъдебен ред, заплатена по сметка на заемодателя в периода 15.09.2009-30.07.2014, видно от приложените платежни документи и

- сумата от 10 787.01 лева, събрана по реда на принудителното изпълнение по изп. дело № 201668150401589 по описа на ЧСИ Татяна Кирилова с район на действие - района на ОС-Плевен, видно от приложената към настоящата молба справка, издадена от ЧСИ, без е нея да се включват и заплатените от длъжника такси на ЧСИ по т. 26 от Тарифата за таксите и разноските по ЗЧСИ.

Към датата на депозиране на настоящата молба в регистратурата на съда, общият размер на надплатената от ищцата в патримониума на ответника по бъдещия иск сума възлиза на 3 524.65 лева и се формира от разликата на действително дължимата от нея сума (главница в размер на 5 000 лева и мораторна лихва върху нея за периода 14.05.2010-16.03.2022г.) и стойността на заплатените на кредитора суми - извънсъдебно и по реда на принудителното изпълнение на обща стойност 12 935. 37 лева. Към надплатената сума, изчислена по посочения по-горе ред, следва да бъде прибавена и сумата от 1 054.20 лева, включена в общия размер на подлежащия на връщане кредит, без същата да е реално предоставена от заемодателя на заемателя, ведно с неправомерно начислените върху тази сума договорна лихва (с неизвестен размер с оглед на съдържанието на процесния договор за заем) и мораторна лихва за забавено изпълнение на задължението за погасяване на кредита. Обстоятелство, което поражда правния интерес на ищцата да предяви срещу кредитора освен иск за обявяване на договора за паричен заем за недействителен на

посочените по-горе основания, и осъдителен иск за връщане на надплатената по него сума в размер на общо 4 578.85 лева - като платена без правно основание (арг. от нормата на чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД).

От приложената от ЧСИ Татяна Кирилова справка за размера на дълга, с изх. №11136/14.03.2022Г. се установява, че във внесената от ищцата по реда на принудителното изпълнение сума на обща стойност 11 794.41 лева, от които 10 787.01 лева - претендирани от кредитора по процесния договор главница, мораторна и договорна лихва и разноси по събиране на вземането, не са отразени извършени от нея по реда на принудителното събиране вноски от трудовото ѝ възнаграждение за следните периоди:

- м. януари 2017г. на стойност 141.58 лева;
- м. април 2017 на стойност 200.53 лева;
- м. юли 2017 на стойност 200.53 лева;
- м. ноември 2017г. на стойност 200.58 лева;
- м. януари 2018г. на стойност 201 лева;
- м. февруари 2018 г.на стойност 201 лева;
- м. юни 2018г. на стойност 201 лева;
- м август 2018г. на стойност 201 лева;
- м. септември 2018г. на стойност 201 лева;
- м- ноември 2018г. на стойност 201 лева;
- м. февруари 2019г. на стойност 201 лева;
- м. май 2019г. на стойност 201 лева;
- м. март 2020г. на стойност 201 лева;
- м. април 2020г. на стойност 201 лева;
- м. октомври 2020г. на стойност 201 лева;

Обстоятелство, което към настоящия момент прави напълно неясно отчетени ли са при принудителното събиране на вземането или не всички удържани от трудовото възнаграждение на ищцата месечни отчисления към ЧСИ, считано от м. януари 2017г. {месеца, в който е започнало принудителното събиране чрез наложения върху трудовото възнаграждение на ищцата заповед за изпълнение (09.10.2012г.) до м. февруари 2022- месеца, предхождащ месеца на издаване на справката, респ. какъв е реалният размер на заплатените до момента от ищцата суми във връзка с погасяването на дълга, в съответствие с направените от работодателя ѝ удържки от трудовото ѝ възнаграждение. С оглед на дългия период между датата на издаване на заповедта за изпълнение (09.10.2012г.), датата на издаване на изп. лист въз основа на нея (17.11.2015г.) и датата на снабдяването с него и започване на принудителното изпълнение от страна на кредитора (24.10.2016, респ. 12.12.2016г.), не са отчетени и внесените през този период по реда на доброволното изпълнение погасителни вноски по

кредита от страна на ищцата на обща стойност 200 лева, обективирани в платежни нареждания от 28.03.2014г. и 30.07.2014г.

На 24.04.2018г. кредиторът по процесния договор за заем в лицето на БНП Париба Пърсънъл Файненс ЕАД с ЕИК *** е заличен без ликвидация. Зачиването е настъпило в резултат от извършено трансгранично вливане между посоченото по-горе търговско дружество от една страна и едноличния му собственик на капитала в лицето на БНП Пърсънъл Файненс СА (приемащо дружество) - френско търговско дружество, вписано в парижкия търговски регистър под номер 542 097 902, със седалище: Париж 75009, бул. Осман № 1 по силата на чл. 13. от Директива 2005/56/ЕО на ЕП и Съвета от 26.10.2005г. за презграничните сливания на дружества ограничена отговорност.

В този смисъл Нотификация за презгранично сливане, издаден от канцеларията на Търговския съд в Париж. Видно от съдържанието на цитирания документ, вливането на кредитора по процесния договор за заем във френското търговско дружество - досегашен негов едноличен собственик на капитала, е влязло в сила на 31.01.2018г. Съгласно приетия от Съвета на директорите на вливащото се дружество доклад, условие за настъпване на правните последици на вливането е учредяването от страна на приемащото дружество на клон на територията на РБ, който клон ще наследи и встъпи в правата и задълженията, свързани с дейността на МНП Париба Лични финанси ЕАД, във вида, в който те се упражняват към датата на вземане на решението за учредяване на клона (Така - решение за учредяване на клон, което също прилагам). Клонът -правоприемник на правата и задълженията на влялото се търговско дружество - заемодател по процесния договор за заем, е вписан в ТРРЮЛНЦ на 21.12.2017 с наименование БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.-клон България с ЕИК ***, представляван от Шарлот Паскал Дюфук-Лоран и Д.Т.Д., със седалище и адрес на управление: град София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк, бл.14. Следователно, на основание на приетите в доклада на СД на вливащото се дружество условия за вливането и настъпването на правните последици от него, както и на основание на разпоредбите на цитираната по-горе Директива за трансгранични вливания, от датата на влизане в сила на вливането (31.01.2018г.) правоприемник на активите и пасивите на влялото се дружество, за територията на РБ е "БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.-клон България" с ЕИК *** - клон в Република България на приемащото дружество "БНП Париба Пърсънъл Файненс - френско търговско дружество, вписано в Парижкия търговски регистър под номер S42 097 902, със седалище и адрес на управление: Париж, бул. Осман № 1.

Съдът е сезиран с искане да постанови решение, с което да прогласи недействителността на договор за потребителски кредит PLUS-01352427/ 19.02.2019год. в частта му относно клаузите на чл. 3 и чл. 7, поради противоречието им с чл. 6, ал. 3 от Закона за потребителския кредит (отм.) във връзка с чл. 14, ал. 2 от същия закон и във вр. с чл. 146, ал. 1 и чл. 143, ал. 1 от ЗЗП, както и в частта му относно размера на претендираната главница за горницата над 5 000 лева, поради противоречието ѝ с разп. на чл. 240 ЗЗД.

При условията на евентуалност и в случай, че претенцията по иска за нищожност на описания по-горе договор в посочените негови части бъде уважена като основателна и

доказана, се прави искане за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 4 578.85 лева - като платена без правно основание (арг. от нормата на чл.55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД). Подлежащата на връщане сума от 4 578. 85 лева, се разпределя по пера както следва:

- сумата от 3 524.65 лева, представляваща разликата между заплатените до момента от ищцата суми в рамките на доброволното и принудително изпълнение на обща стойност 12 935.37 лева и действително дължимата от нея сума от 9 410,72 лева, след прогласяването на договора за нищожен в частта му относно договорната лихва и разноските

- сумата от 1 054.20 лева, представляваща разликата между посочената в договора за кредит обща стойност на дълга от 6 054.20 лева и действително предоставената в заем сума на стойност 5 000 лева, подлежаща на връщане с оглед правилата на чл. 240, ал. 1 ЗЗД;

Претендират се разноски.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответната страна чрез юркс.М.М., в който се излага следното : неоснователни са твърденията на ищеца, че към датата на получаване на заповедта не е разполагала с екземпляр от процесния договор за кредит, поради което е била в обективна невъзможност да се запознае с неговото съдържание и да направи обосновани възражения относно неговата недействителност. Видно от приложенията към исковата молба ищецът разполага с екземпляр от договор № PLUS-01352427 от 19.02.2009 година. Съгласно раздел „УДОСТОВЕРЯВАНИЯ“, абзац 3, изречение първо от кредитното споразумение - с полагането на подписа си под този документ Кредитополучателят потвърждава, че съдържащата се в него информация е била внимателно прочетена. В изречение трето изрично е посочено, че Кредитополучателят потвърждава, че се е запознал с, разбира и приема условията и параметрите на Договора за потребителски паричен кредит, отпечатани по-горе, и че е запознат с обстоятелството, че подписването на този документ води до встъпване в договорна обвързаност при условията на Договор за потребителски паричен кредит, подписан с цел да създаде такава договорна обвързаност. Отделно от горепосоченото, следва да бъде отбелязано, че чл. 414 от ГПК не изисква от длъжника да мотивира възражението си срещу заповедта. При евентуално завеждане на иск по чл. 415 от ГПК тежестта на доказване относно наличието на вземане и неговата изискуемост е за кредитора. Поради това, в настоящия случай, за целите на оспорването копие от договор № PLUS-01352427 от 19.02.2009 г. не е било необходимо на П.Д.И. (въпреки, че очевидно същата разполага с такова).

Неоснователни са твърденията за недължимост на сумата от 1 054 лева. Видно от клаузите на процесния договор (стр. 1, най-отгоре) същата представлява размера на отпуснатия кредит за покупка на застраховка „Защита на плащанията“, който подлежи на връщане чрез 84бр. месечни погасителни вноски в размер от 12.55 лева. При финансиране покупка на застраховка, сумата отпусната за закупуване на услугата се превежда от кредитора директно на застрахователя. Последният издава застрахователен сертификат, от който е видно наличието на сключена застраховка. Същевременно, кредитополучателят се задължава да върне на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД стойността на кредита за

покупката на застраховката. Видно от гореизложеното, в настоящия случай чл. 240 от ЗЗД не е приложим, противно на твърденията на ищеца.

На стр.1 от процесния договор изрично и ясно е посочен общ размер на кредита - 6054.20 лева, формиран от 5 000 лева - отпусната парична сума, преведена по лична банкова сметка на кредитополучателя и 1 054 лева отпусната парична сума, преведена на застрахователите, срещу което кредитополучателят е закупил застраховка по кредита.

Същевременно, на стр.3, раздел „УДОСТОВЕРЯВАНИЯ“, абзац втори от договор № PLUS-01352427 от 19.02.2009 г. изрично е посочено, че с подписването на този договор Кредитополучателят удостоверява, че е информиран за условията и покритията на застраховка „Защита на плащанията“, добавена към кредитния договор с „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, че е получил, прочел, разбрал и приел Общите условия за застраховка „Защита на плащанията“ на кредитополучателите по финансови продукти „Джет Кредит“, „Джет Кредит ПЛЮС“ и „Джет Кеш“.

Неоснователни са твърденията на ищеца, че е налице нарушение на чл. 6, ал. 3 от приложимия в настоящия случай отменен Закон за потребителски кредит (ЗПК), тъй като в процесния договор за кредит не бил посочен размер на договорната лихва и разноските по отпускането и управлението на кредита.

В клаузата на чл.3 от договор № PLUS-01352427 от 19.02.2009 г. по ясен и разбираем начин са описани всички разходи по кредита и те са надбавка за покриване на разноските за подготовка и обслужване на заема и добавка, съставляваща печалбата на кредитора.

На стр. 1, най-отгоре, от кредитното споразумение, е посочен общ размер на кредита 6054.20 лева, посочена е и обща стойност на плащанията 12 043.10 лева. При изваждане на общия размер на главницата от общия размер на плащанията се получава стойността на дължимата договорна лихва, ведно с разноските на кредитора по подготовка и обслужване на заема и същите възлизат на 5 988.90 лева. Подобни изчисления са използвани от процесуалния представител на ищеца при определяне размера на исковата претенция. В този смисъл напълно нелогични и неоснователни са твърденията, че кредитополучателят не е разполагал с достатъчно данни, за да прецени обхвата на своето задължение. Същевременно, видно от гореизложеното в кредитното споразумение е включена подробна информация относно стойността и значението на всички разходи по заема. Следва да бъде отбелязано, че посочване на общата стойност на плащанията - 12 043.10 лева е било възможно поради обстоятелството, че по договора са приложими фиксирани лихвен процент и размер на надбавката, покриваща разноските по отпускане и обслужване на заема.

В съответствие с изискването на чл.7, т.6 от ЗПК (отм.) в договор № PLUS-01352427 от 19.02.2009 г. е посочен годишният процент на разходите по кредита - 29.95%. Същият е формиран като сбор от всички разходи по заема, изразени като годишен процент от сумата на предоставения кредит. Както бе посочено по-горе, видно от чл.3, договорната лихва и разноските по отпускане и обслужване, представляват всички разходи по заема и именно тяхната стойност формира ГПР. В този смисъл последните са налични в договора и като

процентна величина, противно на твърденията на ищеца.

В клаузата на чл.3 от кредитното споразумение по ясен и разбираем начин е описано как се формира всяка погасителна вноска по заема, като недвусмислено надбавката за покриване на разносните отпускане и обслужване на кредита е разграничена от главницата. В тази връзка същата безспорно представлява разход по кредита и акцесорно вземане, върху което не се начислява договорна лихва. Последната се калкулира единствено върху главницата, чийто размер е формиран от преведената на кредитополучателя сума - 5 000 лева и отпуснатия кредит за покупка на застраховка - 1 054.20 лева (общо 6 054.20 лева - стр. 1 от процесния договор).

Същевременно, в кредитното споразумение в съответствие с изискването на чл.7 т.8 от ЗПК (отм.) е включен погасителен план, съдържащ данни относно размера, броя, периодичността и датите на погасителните вноски. Допълнително е посочен редът за намаляване на главницата, което дава информация на потребителя каква част от плащането му е разнесена по главното задължение и каква част за лихви и разноски.

Излага се, че съгласно решение от 26.10.2022 г. по гр.д.№ 3855/2021 г. на ВКС, 4 ГО; Решение № 106 от 3.06.2022 г. на ВКС по гр. д. № 3253/2021г., ВКС, III ГК, както и решение на Съда на Европейския съюз от 9.11.2016 г. по дело C-42-15 Home credit Slovakia a. s. срещу К. В. Е, в срочния договор за кредит, предвиждащ погасяването на главницата чрез последователни вноски, не трябва да се уточнява под формата на погасителен план каква част от съответната вноска е предназначена за погасяването на тази главница. Ако договорът за кредит е сключен при фиксиран лихвен процент е напълно достатъчно да съдържа информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на всяка погасителна вноска, без да се уточнява с всяко плащане каква част от главницата, лихвите или разноските се погасява. Макар горепосочената практика да е постановена във връзка с приложението на актуалния ЗПК и Директива 2008/48/ЕО, считам, че същата е относима и към настоящия казус, доколкото касае норми, които са възпроизведени и в новата нормативна уредба.

С оглед гореизложеното в процесния договор за потребителски кредит по напълно ясен и достъпен начин е разписана цялата необходима информация за потребителя, въз основа на която същия е извършил обоснована преценка да встъпи в кредитното правоотношение.

Напълно бланкетно, необосновано и недоказано е твърдението на ищеца за наличие на нарушение по смисъла на разпоредбите на чл. 143-148 от Закона за защита на потребителите.

Прави се възражение за изтекла погасителна давност на исковата претенция с правно основание чл. 55 от ЗЗД. Видно от изложените от ищеца твърдения за извършени плащания и събрани суми по принудителен ред, същите не подлежат на възстановяване поради изтекъл давностен срок. Счита, че плащанията от насрещната страна към „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ КЧТ са имали периодичен характер, поради което

искането за възстановяването им е погасено с изтичане на давностния срок по чл.111 от ЗЗД. При условията на евентуалност счита, че следва да бъде приложена общата давност по чл. 110 от ЗЗД.

Неверни са твърденията на ищеца, че в счетоводството на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ КЧТ не са отразени два броя плащания, извършени на 28.03.2014г. и 30.07.2014 г., в общ размер от 200 лева. Точно обратното, същите са отразени за намаляване на дълга.

Счита за неясни възраженията, изложени на стр. 7 и 8 от исковата молба относно внесени от ищеца суми по и.д. № 1589/2016 г. по описа на ЧСИ Татяна Кирилова, рег. № 815, за които се сочи, че било неизвестно отчетени ли са при принудителното събиране на дълга ѝ, произтичащ от договор № PLUS-01352427 от 19.02.2009 година. По-конкретно от твърденията на ищеца, не става ясно горепосочените суми, включени ли са в размер на исковата претенция. Същото се отнася и за горецитираните плащания в общ размер на 200 лева. Прави искане това да бъде изяснено чрез изявление на ищцата.

Съдът е дал указания на ищцата във вр. с горното и уточнение е направено, с писмено изявление, приложено по делото.

В о.с.з. ищцата се представлява от пълномощника си адв.Н.Х., която поддържа исковата претенция, прави изменение на размера ѝ, допуснато от съда, и навежда доводи в представена по делото писмена защита.

В о.с.з. не се явява представител на ответната страна – ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД, ЕИК ***, конституирана като страна на основание чл.227 от ГПК.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, доказателствата по делото и разпоредбите на закона, приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Предявените искове са допустими, а по същество – изцяло основателни и доказани и следва да бъдат уважени

По иска с правно основание чл.26 ал.1,пр.1-во вр. чл.6 ал.3 вр. чл.14 ал.2 от ЗПК вр. чл.146 ал.1 и чл.143 ал.1 от ЗЗП вр. чл.240 от ЗЗД : Процесният договор за потребителски кредит е сключен на 19.02.2009год., при действието на Закон за потребителския кредит(отменен 12.05.2010 г.), обнародван ДВ, бр. 53 от 30.06.2006 г. Видно от същия е, че предоставеният на ищцата кредит е в размер 5000лв., с посочен месечен размер на застрахователна премия по застраховка „Защита на плащанията“- 12,55лв., общ размер на кредита – 6054,20лв., брой погасителни вноски – 84, месечна погасителна вноска - 143,37лв., обща стойност на плащанията – 12043,10лв., годишен процент на разходите – 29,95%, с отразяване на тези стойности в погасителен план, инкорпориран в самия договор. Не е спорно, че във вр. с вземането на ответната страна е образувано заповедно производство по реда на чл.410 от ГПК с оглед подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение от заявителя – БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС ЕАД против длъжника – П. Игнатова- образувано ч.гр.д. №5649/2012год. по описа на ПлРС.В кориците на делото, първоначално образувано по описа на СРС, е приложена Покана за доброволно изпълнение

по изп.д.№ 1589/2016год. по описа на ЧСИ Т.Кирилова, с район на действие ПлОС, в която задължението на ищцата е, както следва : 6193,21лв.-неолихвяема сума, 5561,84лв.-главница, 2386,83лв. лихви, 192лв. разноски о изп.дело, както и дължими такси към ЧСИ.

Съгласно чл.6 от ЗПК/отм./ кредиторът уведомява потребителя за всички условия на потребителския кредит преди сключването на договора. Договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма и на потребителя се предоставя екземпляр от договора. Потребителят не е длъжен да извършва каквито и да са плащания, включително на лихви, такси, комисиони или други разходи, които не са включени в условията на сключения договор за потребителски кредит. Всички изменения и допълнения към сключения договор за потребителски кредит се извършват в писмена форма и се подписват от двете страни по договора. В случая съдът приема за състоятелни наведените от ищцата доводи, а именно, че в процесния договор за кредит клаузите са формулирани по начин, който прави невъзможно установяването на конкретния размер на договорната лихва и на разноските по отпускане и управление на кредита, включени в месечните погасителни вноски от погасителния план, като тези норми се явяват неравноправни, а от там и нищожни, поради сключването им в нарушение на регламентираните в чл.143 ал.1 от ЗЗП принципи на справедливост и добросъвестност в гражданските отношения. Действително в чл.3 от договора е регламентирано, че погасителните вноски съставляват изплащане на главницата по заема, ведно с надбавка, покриваща разноските на кредитора по подготовка и обслужване на заема и определена добавка, съставляваща печалбата на кредитора. В чл.7 от договора е регламентирано, че месечните погасителни вноски покриват компонентите на задължението в последователност главница, надбавка по чл.3, обезщетение за забава по чл.5 и разноски за събиране на вземането. Не е налице ясно регламентиран размер на възнаградителната лихва, на дължимите от заемателя разноски по отпускането и управлението на предоставения кредит, които са включени в размера на месечните вноски. Така изложеното обосновава извод, че ищцата, имаща качеството на потребител по смисъла на ЗЗП, е била лишена към датата на сключване на договора за заем, от възможността да извърши преценка на условията по кредита съобразно защитата на личните си интереси. Съгласно разпоредбата на чл.12 от ЗПК/отм./ за договора за потребителски кредит се прилагат и чл. 143 - 148 от Закона за защита на потребителите. Съгласно разпоредбата на чл.14 от ЗПК когато не са спазени изискванията на чл.6 чл.7 т.4-14, чл.8 ал.1, чл.9 ал.1 и чл.10, договорът за потребителски кредит е недействителен. Когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита. С оглед изложеното, процесният договор за кредит следва да бъде обявен за недействителен.

По иска с правно основание чл.55 ал.1, пр.1-во от ЗЗД: От доказателствата по делото се установява, че ищцата е извършила плащания по кредита в размер, повече от дължимата главница – 5000лв. Първоначално претенцията ѝ е за сумата 4578,85лв., а впоследствие, след допуснатото изменение на размера на предявения иск – 6578,85лв.

Вл дава следното заключение по делото : Общият размер на изплатените от страна на

ищната суми за погасяване на задълженията ѝ по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, ЕИК *** /Кредитор/ и П.Д.И., ЕГН ***** /Кредитополучател/ и разпределението на същите в счетоводството на ответника е както следва:

1. От усвояване на кредита - 19.02.2009 г. до издаване на Заповед № 3578/09.10.2012г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 5649/2012 г. по описа на РС Плевен, общият размер на изплатените от страна на ищната суми за погасяване на задълженията ѝ по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009 г. е 1 981,74 лв.

В счетоводството на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България” КЧТ със сумата в размер на 1 981,74 лв. са погасени следните задължения:

- Главница за периода от 13.03.2009 г. до 15.04.2010 г. /от 1-ва вноска до 14-та вноска частично/ - 316,66 лв.

- Лихва за периода от 13.03.2009 г. до 15.04.2010 г. /от 1-ва вноска до 14-та вноска/ - 1 489,38 лв.

Застраховка за периода от 13.03.2009 г. до 15.04.2010 г. /от 1-ва вноска до 14-та вноска/ - 175,70 лв.

2. От издаване на Заповед № 3578/09.10.2012 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по Ч.гр.д. № 5649/2012 г. по описа на РС Плевен до образуване на Изпълнително дело № 20168150401589 от ЧСИ Татяна Кирилова, рег. № 815, район на действие - ОС Плевен, общият размер на изплатените от страна на ищната суми за погасяване на задълженията ѝ по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009 г. е 900,00 лв.

В счетоводството на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България” КЧТ със сумата в размер на 900,00 лв. са погасени следните задължения:

- Мораторна лихва за периода от 14.05.2010 г. до 26.09.2012 г. /частично/ - 571,47 лв.

- Такси и разноски за държавна такса и за юрисконсултско възнаграждение - 328,53 лв.

3. От образуване на Изпълнително дело № 20168150401589 от ЧСИ Татяна Кирилова, рег. № 815, район на действие - ОС Плевен до датата на подаване на Исковата молба - 21.04.2022 г., общият размер на изплатените от страна на ищната суми за погасяване на задълженията ѝ по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009 г. е 11 794,41 лв., като от тях са преведени на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България” КЧТ - 10 721,01 лв.

В счетоводството на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България” КЧТ със сумата в размер на 10 721,01 лв. са погасени следните задължения:

- Главница за периода от 15.04.2010 г. до 13.04.2012 г. /от 14-та вноса частично до 38-ма вноса частично/ - 913,01 лв.
- Лихва за периода от 15.05.2010 г. до 15.02.2016 г. /от 14-та вноса до 84-та вноса/ - 4 499,52 лв.
- Мораторна лихва за периода от 14.05.2010 г. до 21.04.2022 г. - 4 886,48 лв.
- Такси и разноси за периода от 09.12.2012 г. до 08.12.2016 г. -422,00 лв.

Обобщено: Общият размер на изплатените от страна на ищцата суми за погасяване на задълженията ѝ по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, ЕИК *** /Кредитор/ и П.Д.И., ЕГН ***** /Кредитополучател/ са в размер на 13 602,75 лв. и разпределението на същите в счетоводството на ответника е както следва:

- Главница за периода от 13.03.2009 г. до 13.04.2012 г. - 1 229,67 лв.
- Застраховка за периода от 13.03.2009 г. до 15.04.2010 г. -175,70 лв.
- Лихва за периода от 13.03.2009 г. до 15.02.2016 г. - 5 988,90 лв.
- Мораторна лихва за периода от 14.05.2010 г. до 21.04.2022 г. - 5 457,95 лв.
- Такси и разноси за периода от 13.03.2009 г. до 08.12.2016 г. - 750,53 лв

От УМБАЛ „Света Марина Плевен“ ООД, гр.Плевен, на вещото лице е представена Служебна бележка с изх. № ИП-1510/10.08.2023 г. за удържаните суми от трудовото възнаграждение на П. Д. Б., ЕГН ***** и преведени по сметка на ЧСИ Татяна Кирилова с рег. № 815 за периода от 01.01.2017г.

до 17.05.2022 г., съгласно Запорно съобщение по Изпълнително дело №20168150401589.

Общо удържаните суми от трудовото възнаграждение на П. Д. Б., ЕГН ***** и преведени по сметка на ЧСИ Татяна Кирилова с рег. №815 за периода от 01.01.2017 г. до 17.05.2022 г. са в размер на 11 794,41 лв.

От ЧСИ Татяна Кирилова, рег. № 815, район на действие - ОС Плевен, на вещото лице е представена Справка с изх. № 44073/28.07.2023 г. за получените суми от наложен заповор върху трудовото възнаграждение на П. Д. Б., ЕГН ***** в УМБАЛ „Света Марина Плевен“ ООД, гр.Плевен и тяхното разпределение.

Сумата от 11 794,41 лв. е получена ЧСИ Татяна Кирилова с рег. № 815 и е разпределена, както следва:

- Преведени на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България” КЧТ - 10 721,01 лв.
- За такси на ЧСИ Татяна Кирилова /т.26/- 1007,40 лв.
- За такси на ЧСИ Татяна Кирилова - 66,00 лв.

Не е установена разлика от удържаните суми от трудовото възнаграждение на П. Д. Б.,

ЕГН *****, преведени по сметка на ЧСИ Татяна Кирилова с рег. № 815 за периода от 01.01.2017 г. до 17.05.2022 г., съгласно Запорно съобщение по Изпълнително дело № 20168150401589 и преведени на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България” КЧТ и разпределени за погасяване на задължението по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009г.

Сумата от 1 054,20 лв. представлява размер на отпуснат кредит за заплащане на застраховка „Защита на плащанията”, който подлежи на връщане на 84 бр. месечни погасителни вноски в размер на 12,55 лв. всяка.

Тази сума не се предоставя на ответника, а се превежда направо на застрахователя, който издава застрахователен сертификата, от който е видно наличие на сключена застраховка.

От „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България” е представен Сертификат №PLUS - 01352427/2009 г. за застраховка „Защита на плащанията”, съгласно Групов застрахователен договор №5/2008 г. на Застраховано лице: П.Д.И., ЕГН ***** и застраховател: „Кардиф - Животозастраховане, клон България”, ЕИК *** и „Кардиф - Общо застраховане, клон България” ЕИК ***, съгласно Общите условия на Застраховка „Защита на плащанията” на Кредитополучателите по финансови продукти „Джет Кредит”™, Джет Кредит тм Плюс” и „Джет Кеш”™, отпуснати от „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД.

Предмет на застраховката: покрити рискове по Застраховка „Защита на плащанията” по кредит „Джет Кредит плюс”, застрахователен пакет „Б”.

Застрахователна премия: месечна, в размер на 0,251% върху сумата на отпуснатия кредит.

Ползващо се лице: „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД.

Месечните погасителни вноски в размер на 12,55 лв. всяка са включени в погасителните вноски от 143,37 лв., описани в Погасителния план към Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009 г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, ЕИК *** /Кредитор/ и П.Д.И., ЕГН ***** /Кредитополучател

5. Задълженията по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009 г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, ЕИК *** /Кредитор/ и П.Д.И., ЕГН ***** /Кредитополучател/ са в размер на 5 610,28 лв., както следва:

- Главница - 5 000,00 лв.
- Мораторна лихва за периода от 15.10.2013 г. до 06.06.2018 г. - 610,28 лв.

Общият размер на изплатените от страна на ищцата суми за погасяване на задълженията ѝ по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009 г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, ЕИК *** /Кредитор/

и П.Д.И., ЕГН ***** /Кредитополучател/ са в размер на 5 610,28 лв. и разпределението на същите е както следва:

- Главница - 5 000,00 лв.
- Мораторна лихва за периода от 15.10.2013 г. до 06.06.2018 г. - 610,28 лв.

6. При Варианта, изчислен в т.5 от настоящото Заключение, в задължението по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009 г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, ЕИК *** /Кредитор/ и П.Д.И., ЕГН ***** /Кредитополучател/ не са взети предвид договорната лихва, застраховка „Защита на плащанията”, такси и разноски. Задължението е в размер на 5 610,28 лв.

Общият размер на изплатените от страна на ищцата суми за погасяване на задълженията й по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, ЕИК *** /Кредитор/ и П.Д.И., ЕГН ***** /Кредитополучател/ са в размер на 13 602,75 лв.

При този Вариант има надплатени от ищцата суми в размер на 7 992,47 лв. към датата на изготвяне на заключението.

Сумата от 1 054,20 лв. представлява размер на отпуснат кредит за заплащане на застраховка „Защита на плащанията”, който подлежи на връщане на 84 бр. месечни погасителни вноски в размер на 12,55 лв. всяка.

Тази сума не се предоставя на ответника, а се превежда направо на застрахователя.

Застраховките по кредити не се плащат всяка една по отделно, а с обща сума към застрахователя „Кардиф“, който е представляван от две дружества „КАРДИФ Общо Застраховане“ АД - клон България и „КАРДИФ Животозастраховане“ АД - клон България, на месечна база. Спрямо покритието на застраховката и нейното разпределение, се превежда на двете дружества поотделно.

В края на всеки месец се генерира файл с дължимите през текущия месец застрахователни премии.

Плащането от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България” към „КАРДИФ Общо Застраховане“ АД - клон България и „КАРДИФ Животозастраховане“ АД - клон България за сумата на месечната застрахователна премия по PLUS-01352427 е част от общото плащане.

От 2009 г. до 2014 г., кредитите отпуснати от „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД за покупка на застраховка от застрахователите „Кардиф животозастраховане, клон България“ и „Кардиф общо застраховане, клон България“ са превеждани чрез ежемесечни плащания. През 2014 г., във връзка с влезли в сила нови търговски договорености, кредитите за покупка на застраховка се превеждат с едно плащане.

Тъй като настоящия кредит обхваща и двата периода, първоначално са превеждани ежемесечно по 12,55 лв., а за м.август 2014 г. е извършено последното плащане на

остатъчната сума от 238,45 лева

Общият размер на главницата по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от 19.02.2009 г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, ЕИК *** /Кредитор/ и П.Д.И., ЕГН ***** /Кредитополучател/ е формиран от сбора на две, отпуснати в заем на Кредитополучателя суми - 5 000,00 лева, преведени по лична банкова сметка на Кредитополучателя и 1 054,20 лева, отпуснат на Кредитополучателя кредит за покупка на застраховка, като сумата е преведена директно на застрахователите.

Плащането на застрахователната премия от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България” към „КАРДИФ Общо Застраховане“ АД - клон България и „КАРДИФ Животозастраховане АД — клон България за сумата на месечната застрахователна премия по PLUS-01352427 е на месечни вноски от по 12,55 лв. всяка, като за м.август 2014 г. е извършено последното плащане на остатъчната сума от 238,45 лева.

б) В случай на изплащане на застрахователната премия на части, вещото лице да посочи датата на заплащане на първата вноска по нея съгласно посоченото в Раздел „застрахователна премия” на приложения към отговора на исковата молба сертификат, както и периодът, в който е била изплатена изцяло сумата от 1 054,20 лв. от страна на ответника

Първата месечна вноска на застрахователната премия в размер на 12,55 лв. е преведена на 27.04.2009 г.

Сумата от 1 054,20 лв. е изплатена изцяло на 14.09.2014 г. с вноска в размер на 238,45 лв.

т.3.

От „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България” КЧТ е получен следния отговор:

Размерът на годишния лихвен процент по договора възлиза на 26,32%. Процесният договор е сключен при действието на отменения Закон за потребителския кредит, съгласно който няма изискване за включване на ГЛП в съдържанието на договора за потребителски кредит, задължително е било единствено посочване на ГПР. ГЛП е определен съобразно стойността на отпуснатия заем, неговия матуритет, обстоятелството, че заемът не е обезпечен и финансовите пазарни условия към 2009 година.

Възнаградителната лихва е изчислена върху главницата в размер на 6 054,20 лева по метода на ефективната лихва. Сумата от 1054,20 лв. не представлява застрахователна премия, а е отпуснат кредит за покупка на застраховка, част от общия размер на главницата (6 054,20 лева).

Погасителните вноски съставляват изплащане на главницата по заема, ведно с надбавка покриваща разноските на Кредитора по подготовка и обслужване на заема и определена добавка, съставляваща печалбата на Кредитора. /чл.3 от Договора/

Общия размер на кредита по Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от

19.02.2009 г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, ЕИК *** /Кредитор/ и П.Д.И., ЕГН ***** /Кредитополучател/ е 6 054,20 лв.

Общата стойност на плащанията е 12 043,10 лв.

Разликата в размер на 5 988,90 лв. представлява надбавка, покриваща разноските на Кредитора по подготовка и обслужване на заема и определена добавка, съставляваща печалбата на Кредитора /дължима договорна лихва, която е в размер на 26,32%/.

Годишен процент на разходите е 29,95 %

От констатациите си по б. „а“: Разликата в размер на 5 988,90 лв. представлява надбавка, покриваща разноските на Кредитора по подготовка и обслужване на заема и определена добавка, съставляваща печалбата на Кредитора /дължима договорна лихва, която е в размер на 26,32%/.

В Погасителния план към Договор за потребителски кредит № PLUS - 01352427 от

19.02.2009г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България”, ЕИК *** /Кредитор/ и П.Д.И., ЕГН ***** /Кредитополучател/ е представена следната информация: № вноски, падежна дата, вноски, оставаща главница.

Размерът на месечната погасителна вноска е 143,37 лв. В нея са включени: главница, месечен размер на застрахователната премия по Застраховка „Защита на плащанията“ в размер на 12,55 лв. и договорна лихва.

Надбавката в размер на 5 988,90 лв. е дължима договорна лихва.

В о.с.з. ВЛ дава заключение, че договорната лихва е изчислена само върху размера на главницата – 5000лв.

Изчисленията, които съдят прави, разгледани във връзка с претенцията на ищцата и сумите, които счита за дължими и недължими, са че е заплатила вповече сумата 6687,62лв. Т.к. претенцията, след изменението на размера ѝ, е в по-малък размер, то искът следва да бъде уважен именно за същия – 6578,85лв. Тази сума следва да се присъди в полза на ищцата по предявения обективно съединен иск.

По отношение разноските по делото : на ищцата следва да се присъдят направените по делото разноски, изцяло, вкл. направените при разглеждане на делото от ПлОС, а именно – общо 857,17лв.

Воден от горното, съдят

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА на основание чл.26 ал.1, пр.1-во вр. чл.6 ал.3 вр. чл.14 ал.2 от ЗПК вр. чл.146 ал.1 и чл.143 ал.1 от ЗЗП вр. чл.240 от ЗЗД НИЩОЖНОСТТА на договор за потребителски паричен кредит PLUS-01352427 от 19.02.2009год., сключен между БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС ЕАД и П.Д.И..

ОСЪЖДА на основание чл.55 ал.1, пр.1-во от ЗЗД ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД,ЕИК 0***, София, район Витоша,ул.Околовръстен път №260, съдебен адрес: гр.София, ж.к.Младост 4 Бизнес парк София, сгр.14, ДА ЗАПЛАТИ на П.Д.И. с ЕГН *****, с пълномощник адв. Н. Х. Х., съдебен адрес: град София, ул.“Солунска“ №26 сумата **6578,85лв.**, представляваща недължимо платена сума по договор за потребителски паричен кредит PLUS-01352427 от 19.02.2009год., сключен между БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС ЕАД и П.Д.И., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба - 26.04.2022г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД,ЕИК 0***, София, район Витоша,ул.Околовръстен път №260, съдебен адрес: гр.София, ж.к.Младост 4 Бизнес парк София, сгр.14, ДА ЗАПЛАТИ на П.Д.И. с ЕГН *****, с пълномощник адв. Н. Х. Х., съдебен адрес: град София, ул.“Солунска“ №26, направените разноси по делото в размер **857,17лв.**

Решението може да се обжалва с въззивна жалба чрез ПлРС пред ПлОС в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____